

РЕШЕНИЕ

№ 6888

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3487** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на П. О. П. от [населено място], срещу решение на Софийски районен съд № 294 от 19.01.2023 г., постановено по АХНД № 10908 по описа на съда за 2022 г., с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 6071301 на СДВР, с който му е наложено наказание глоба в размер на 100.00 лв. за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че неправилно първоинстанционния съд е анализирал събраните по делото доказателства, в резултата на което безкритично е приел описаното в електронния фиш за вярно. Твърди се, че техническото средство е поставено на височина 80-100 см., вместо на минимум 1.5 метра над пътното платно, поради което дава отклонения относно измерената скорост. На следващо място излага оплаквания за това, че служителите на СДВР не са обучени да работят с техническото средство, като умишлено са го подставили под определената работна височина, при която същото дава отклонения в измерената скорост. Предвид изложеното касаторът моли съдът да отмени решението на районния съд и да постанови решение, с което да се отмени електронния фиш. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. А., оспорва касационната жалба като неоснователна и излага съображения за законосъобразност на решението на районния съд и на електронния фиш. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Въззивният съд при постановяване на решението си е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост. Приетите за установени фактически констатации се подкрепят от доказателствата по делото. Спрямо релевантните факти, съдът е приложил правилно материалния закон. Не се констатират съществени нарушения на съдопроизводствените правила или необоснованост на съдебния акт.

Обоснован и правилен е извода на въззивния съд, че е осъществен и доказан състава на вмененото на касатора нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Това се установява от приетата от въззивния съд фактическа обстановка, а именно, че на 22.06.2022 г. в 19:42 ч. в [населено място], П. О. П. е управлявал по [улица] до номер 2Д, с посока на движение от [улица] към [улица], лек автомобил марка „хонда“, с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 66 км/ч., превишавайки с 16 км/ч. максимално допустимата от закона в населено място скорост от 50 км/ч. Нарушението е установено с АТСС С. № 2, след приспаднал толеранс от -3%. Въз основа извършена проверка на собствеността на автомобила СДВР издава електронен фиш за налагане на глоба серия К № 6071301, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 ЗДвП на П. О. П. е наложена глоба в размер на 100 лв., при повторност на нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/3451303.

По силата на легалната дефиниция на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП АТСС биват: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

От съдържащата се в административно-наказателната преписка снимка на разположено АТСС на земята, както и от съдържанието на протокол рег. № 4332р-34023 от 22.06.2022 г. на СДВР, е видно, че техническото средство е мобилно по смисъла на параграф 6, т. 65, б. “б“ от ДР на ЗДвП, вр. чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., като временно разположено на участък от пътя, установяващо нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В приложения протокол са отбелязани началото и края на работния процес: от 19:00 часа до 20:30 часа, в който диапазон е установено

процесното нарушение (19:42 часа). За използваното мобилно АТСС е съставен протокол съобразно чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., данните от който съвпадат с тези на приложената снимка, което е съществено за установяване на нарушението на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Установява се пълно съвпадение между данните за използваното АТСС, мястото и времето на използването му, които по ясен и безпротиворечив начин са възпроизведени в процесния ЕФ.

Противно на оплакванията на касатора видно от представеният по делото протокол № 05-СН-СИС/15.03.2021 г., техническото средство, с което е установено и заснето нарушението е преминало първоначална и последваща метрологична проверка, следователно е технически изправно. Наред с това от представеното по делото ръководство за работа със стационарно преносими уреди за осъществяване на контрол на пътното движение С. –М2 се установява, че допустимата височина на монтаж на Ф. е 1.5-10 м. спрямо пътната повърхност, като изрично е отбелязано, че промяната на височината на монтаж и разстоянието от пътя не влияе върху точността на измерването на скоростта. По изложените съображения настоящият съдебен състав намира за неоснователни касационните оплаквания за неизправност на техническото средство и съответно за погрешно измерена скорост.

Настоящият съдебен състав споделя извода на решаващия съд, че електронният фиш е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. По силата на параграф 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Съобразно цитираната легална дефиниция датата на възпроизвеждане на електронното изявление, създадено чрез административно-информационна система, върху хартиен носител е неотнормирана към състава на нарушението, което в случая надлежно е детайлизирано чрез посочване на мястото, датата, точния час на извършването му, регистрационния номер на моторното превозно средство и собственика, на когото то е регистрирано. В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

При наличие на предходно нарушение от същия вид, санкционирано с ЕФ К/3451303, правилно и законосъобразно за извършеното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в хипотезата на повторност по смисъла на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд не е допуснал визираните в жалбата касационни оплаквания.

По горните съображения настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4-5 ЗАНН, чл. 37 от Закона за

правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град ,
X. Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 294 от 19.01.2023 г., постановено по НАХД № 10908/2022 г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

ОСЪЖДА П. О. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 лева, представляващи разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....